

Sager, især naar man ser, at de ere i den Grad hensynsløse med Statens Midler, at man kan finde det passende — jeg tror ikke, jeg siger for meget, her er jo kun Tale om kalkulatoriske Summer — at give $\frac{2}{3}$ af Statens Indtægter ud til Hærvæsenet, og skulle vi tage Gendarmeriet med og Pensionsvæsenet fuldt ud, saa er jeg nær ved at tro, at det ikke forslaar. Ja, jeg ser nok, at den højterede Krigsminister trækker paa Smilbaandet, og at han mener, at det skulde være Smaating, og at det er Monsens og tænker: Hvad kommer det mig ved, hvorledes I komme ud af det med eders Sager i Landet, naar jeg bare har mit Krigsvæsen i Orden. Jeg er nær ved at spørge: Gud ved, hvad det skal til! Jeg vil ogsaa sige, at jeg haaber, at den ærede Krigsminister skal blive forskaaet for at bruge Armeen over for nogen. Det kan maalkke være, at hans store Iver for at lave Befæstnings- og Armevæsen kan drage Opmærksomheden hen paa os paa Steder, hvor det mindst burde være Tilfældet. Det tror jeg snarest, desværre. Men jeg kommer tilbage til, hvad jeg begyndte med, at jeg forundrer mig over, at netop denne Krigsminister kommer til os med en Lov som denne, at han kan nære Spor af Tro paa, at der kan komme det mindste ud af det med dette Ting; thi det betvivler jeg; saa naiv kan han ikke være. Jeg har grublet noget over Grunden dertil, men det ærede Medlem her til venstre (Brandes), har i Gaar hjulpen mig ud over min Vildfarelse. Jeg havde ganske vist læst en Del af Motiverne; — jeg har ikke læst Lovforslaget, det gider jeg ikke, det vil jeg ikke have med at bestille, thi jeg ved, at der ikke er en Tøddel i det, uden at det er mig modbydeligt — men jeg har læst en Del af Motiverne, og jeg ser saa ogsaa meget godt, at Krigsministeren trænger til at faa sin provisoriske Fæstning monteret med Styts og besat med Folk; det kan jeg godt forstaa. Hørte jeg ikke fejl, sagde det ærede Medlem fra Randers Amts 4de Valgtreds (W. Dinesen), at hele Befæstningen ikke var monteret med mere end en Underofficer og hans Kone. Jeg kan da saa godt forstaa, at Krigsministeren kunde ønske at liste os til at bevilge sig Pengen til den Slags Ting; men at han kan tro paa, at dette kunde finde Sted efter den Modstand, den provisoriske Fæstning stadig har mødt, det forundrer mig. Naar han ellers overhovedet er saa glad for — saaledes forstod jeg ham — at have det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Vossen) til Støtte, i hvert Fald i den Henseende, at han vil forhandle hans Lov-

forslag, saa tvivler jeg ikke om, at han vil blive stufet noget i sin Glæde i sin Tid, naar der kommer til at foreligge en Betænkning, thi den tror jeg ingenlunde vil komme til at smage Krigsministeren. Jeg ved nogen Bested med, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds har i Sinde i den Henseende. Hvis jeg overhovedet maa tillade mig at give Krigsministeren et Raad — for Næsten naar han ikke har trængt til Raad, da han anlagde Fæstningen, saa troede jeg heller ikke, at han skulde trænge dertil nu for at faa den besat, men det kan jeg nu se, at han gør — saa synes jeg da, at det ligger overmaade nær. Her er en Mængde Menneker her i Kjøbenhavn; hvad ligger nu nærmere for, end at lade Kjøbenhavnerne forsvare Fæstningen? Jeg havde nær sagt, det kan blive en ren Dyrehavnsfornejelse at jolre i Droste eller Sporvogn ud til disse Fæstninger en Gang imellem for at øve sig i Krigshaandværket og saa i sin Tid som drabelige Kæmper forsvare Hovedstaden. Jeg synes saamænd, han kan faa Befæstning nok. Naa, men det bliver nu hans Sag. Det er min Mening, som jeg blot vil give ham Anvisning paa, og om han vil reflektere derpaa, ved jeg ikke, han kan gøre, som han vil; jeg bryder mig ikke om det. Men at vi paa nogen Maade for Alvor skulde indlade os paa at bevilge saa meget som en Øre til hans provisoriske Fæstning, det vil jeg se, før jeg tror det. Med den radikale Side i Salen, som man er naaet til at kalde den i Modfæstning til os, som man kalder de moderate, er jeg fuldt ud enig i det Hele i dens Forudsætninger, kun ikke i dens Slutninger. Jeg mener det alvorligt; det er netop møntet paa det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen), som havde tre Hovedgrunde, hvorfor han raadede os til uden videre at nægte denne Sags Overgang til 2den Behandling, og den sidste Hovedgrund var, som han sagde, at vi skulde vise Klart over for Befolkningen, hvad vi vilde i denne Sag. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem gør. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde gøre bedre i med os ganske rolig at gaa til en Forhandling om hele Staden og saa lave en Hærløvs saaledes, som vi haade trøste os selv til at billige den og til at præsentrere den for vore Vælgere, saaledes som vi tro at kunne forsvare den — selv om man skulde gaa til at lave Kammerne. Jeg vilde nu helst, at man holdt sig til det rent finansielle og bevilgede en Sum, og for den Sum kunde da Krigsministeriet gøre Næsten. Men selv om man skulde komme dertil, tror jeg,